

तृणमंतरतः कृत्वा ॥ परपुरुषस्य साक्षात्संभाषणानर्हत्वात् ॥ भूम्यां किंचिदंतर्थाय मूत्रादिविसर्जनवत् तृणांतरेण तस्य मुखे प्रत्युत्तरदानं कथमस्य दुरात्मनो रजस्तमोभूत
स्य सयिदुराशेति शुचिस्मिता ॥ प्रत्युवाचेति पुनरभिधानं प्रकारविशेषकथनार्थं एतेन तृणीकृतप्राणतया तृणतुल्यतया रावणस्य ग्रहणाच्च निर्भय प्रत्युत्तरदानमिति बोधितं ॥
तदेवाह ॥ मत्तो मनोनिवर्तय स्वजने प्रीयतां प्रीतिं कुरु ॥ स्वजनः स्वभार्यादिः ॥ क्रुद्धोक्त्या मनःपदादेः पौनरुक्त्यं न दोषभाक् ॥ वर्णनीयमयभावाच्च कवेरपितादृशं न दो
षाय ॥ ३ ॥ सिद्धिं ब्रह्मलोकप्राप्तिं ॥ एकपत्न्या पतिव्रतया अकार्यं परपुरुषस्पर्शरूपं ॥ ४ ॥ तंप्राप्तया विवाहसंबन्धेनेति शेषः ॥ ५ ॥ पृष्ठतः कृत्वा परावृत्य स्थित्वा ॥ औ
पयिकी भोगभोग्या ॥ तत्र हेतुः सती परभार्येति ॥ ६ ॥ धर्मं साध्विति पश्यसाधूनां व्रतं चर यथा तव मंदोदर्याः परपरिग्रहेण दुःखं एव मन्येषामपि स्वदाराणां परपरिग्रहे दुःखमिति

तृणमंतरतः कृत्वा प्रत्युवाच शुचिस्मिता ॥ निवर्तय मनो मत्तः स्वजने प्रीयतां मनः ॥ ३ ॥ न मां प्रार्थयितुं युक्तस्त्वं सिद्धिं निवपापकृत् ॥
अकार्येन मया कार्यमेकपत्न्या विगर्हितं ॥ ४ ॥ कुलं संप्राप्तया पुण्यं कुले महति जातया ॥ एवमुक्तवातुर्वैदेही रावणं तं यशस्विनी ॥ ५ ॥
रावणं पृष्ठतः कृत्वा भूयो वचनमब्रवीत् ॥ नाहमौपयिकी भार्या परभार्या सती तव ॥ ६ ॥ साधु धर्ममवेक्षस्व साधु साधु व्रतं चर ॥ यथा तव
तथान्येषां रक्ष्यादारा निशाचर ॥ ७ ॥ आत्मानमुपमां कृत्वा स्वेषु दारेषु रम्यतां ॥ अतुष्टं स्वेषु दारेषु च पलं च पलं द्रियं ॥ नयंति निरुतिप्र
ज्ञं परदाराः पराभवं ॥ ८ ॥ इह संतो न वा संति सतो वाना नुवर्तसे ॥ यथा हि विपरीता ते बुद्धिराचारवर्जिता ॥ ९ ॥

ज्ञात्वा अन्येषां दारारक्ष्याः परिहृ
र्याः ॥ ७ ॥ यथा स्वदाराणां स्वस्मिन्नेव रत्येहामुत्र मुखमिति स्वस्य निश्चयस्तथा परेषामपीत्यर्थं आत्मानमेव दृष्टांतीकृत्य स्वेष्वेव रम्यतां अन्यथोभयोरपि धर्मलोप इति भावः
॥ विपक्षे बाधकांतरमप्याह ॥ अतुष्टमिति ॥ निरुतिप्रज्ञं निरुतिर्न्याकारः साधुकृतधिकारस्तदास्पदप्रज्ञं ॥ पराभवमजयरूपं ॥ ८ ॥ इह लोकानगरे संतः इह लोकपरलो
कहितवत्तन्नरो न वा नैव संति सत्सु वा तेषु तान् नुवर्तसे तत्समीपं न गच्छसि गतोपि वा न पृच्छसि ॥ यथा ते विपरीता बुद्धिः आचारवर्जिता विहितकर्मविमुखी अवि
हितसंमुखी च ॥ ९ ॥